

## Narodzenie i dzieciństwo Pana Jezusa w Ewangelii wg św. Łukasza

**Lk 2** W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie.<sup>2</sup> Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz.<sup>3</sup> Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta.<sup>4</sup> Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida,<sup>5</sup> żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna.<sup>6</sup> Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania.<sup>7</sup> Porodziła swego pierwotnego Syna, owinięła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.<sup>8</sup> W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą.<sup>9</sup> Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli.<sup>10</sup> Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu:<sup>11</sup> dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan.<sup>12</sup> A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». <sup>13</sup> I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: <sup>14</sup> «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania». <sup>15</sup> Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: «Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił». <sup>16</sup> Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. <sup>17</sup> Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku. <sup>18</sup> A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. <sup>19</sup> Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. <sup>20</sup> A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane. <sup>21</sup> Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie *Matki*.

<sup>22</sup> Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. <sup>23</sup> Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierwotne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. <sup>24</sup> Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. <sup>25</sup> A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. <sup>26</sup> Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. <sup>27</sup> Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, <sup>28</sup> on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: <sup>29</sup> «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. <sup>30</sup> Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, <sup>31</sup> któreś przygotował wobec wszystkich narodów: <sup>32</sup> światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela». <sup>33</sup> A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. <sup>34</sup> Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiac się będą. <sup>35</sup> A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu». <sup>36</sup> Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem <sup>37</sup> i pozostała wdową. Liczyła już osiemdziesiąty czwarty rok życia. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. <sup>38</sup> Przyszedszy w tej właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy. <sup>39</sup> A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta - Nazaret. <sup>40</sup> Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napelniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

<sup>41</sup> Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. <sup>42</sup> Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. <sup>43</sup> Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. <sup>44</sup> Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. <sup>45</sup> Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. <sup>46</sup> Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. <sup>47</sup> Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. <sup>48</sup> Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie». <sup>49</sup> Lecz On im odpowiedział: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» <sup>50</sup> Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. <sup>51</sup> Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. <sup>52</sup> Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

### Polecenia:

1. Streść opis narodzenia i dzieciństwa Pana Jezusa wg św. Łukasza.
2. Zanotuj, w jaki sposób powyższy fragment ukazuje Pana Jezusa.
3. Zanotuj, w jaki sposób powyższy fragment ukazuje Maryję.
4. Wskaż godne naśladowania postawy bohaterów ukazanych w powyższym fragmencie.
5. Przedstaw wybrany fragment powyższego tekstu według zasad *lectio divina*: *lectio, meditatio, oratio, contemplatio i actio*.